

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อ พฤติกรรมการเสพยาบ้าของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลธัญญารักษ์

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ เป็นการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง ได้แก่ นักเรียนชายหรือหญิงที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นหรือตอนปลาย ในโรงเรียนของรัฐบาล หรือเอกชนที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลธัญญารักษ์ ในระหว่างวันที่ 25 มกราคม 2542 ถึง 25 กุมภาพันธ์ 2542 จำนวน 50 คนโดยผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างไว้ดังนี้ คือ

1. เป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาทั้งเพศชายหรือเพศหญิง
2. เป็นผู้ที่เสพยาบ้า และเคยได้รับการรักษาหรือเคยเข้ารับการบำบัดรักษาจากสถานบำบัดรักษาแล้วอย่างน้อยหนึ่งครั้ง ด้วยเหตุเสพยาบ้า
3. เป็นผู้ที่เข้ารับการบำบัดรักษาด้วยเหตุเสพยาบ้าในโรงพยาบาลธัญญารักษ์ ทั้งผู้ป่วยนอกหรือผู้ป่วยใน
4. เป็นผู้ที่เต็มใจและให้ความร่วมมือในการตอบแบบสัมภาษณ์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเสพยาบ้าของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลธัญญารักษ์ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนที่เสพยาบ้า ซึ่งเข้ารับการ
รักษาในโรงพยาบาลจิตเวช ตามตัวแปรที่ต้องการศึกษา ได้แก่

- อายุ	- เพศ
- จำนวนพี่น้อง	- ลำดับการเกิด
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	- ลักษณะการเลี้ยงดูของบิดามารดา
- อาชีพของบิดามารดา	- ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว
- รายได้ของครอบครัว	- สถานภาพการสมรสของบิดา-มารดา
- รายได้ของนักเรียน	- การมีบุคคลที่ใกล้ชิดเสพยาบ้า
- การมีบุคคลในครอบครัวเสพยาบ้า	- ความสัมพันธ์ในครอบครัว
- ลักษณะที่ผิดปกติ	- ความสัมพันธ์กับเพื่อน

ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมการเสพยาบ้าของนักเรียนมัธยม-
ศึกษาที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลจิตเวช ตามตัวแปรที่ต้องการศึกษา ได้แก่

- จำนวนครั้งที่เข้ารับการบำบัดรักษาด้วยเหตุเสพยาบ้า
- ปริมาณการเสพยาบ้าสูงสุดต่อวัน
- ระยะเวลาในการเสพยาบ้า
- สาเหตุที่เริ่มเสพยาบ้า
- ค่าใช้จ่ายในการซื้อขายยาบ้าต่อเดือน
- อายุที่เริ่มเสพยาบ้า วิธีการเสพยาบ้า
- การได้มาของยาบ้า
- สถานที่เสพยาบ้า

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความรู้ เกี่ยวกับยาบ้า ทักษะ ทักษะ ความเชื่อ และสุขภาพจิต
ของนักเรียนมัธยมศึกษาที่เสพยาบ้า ซึ่งเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลจิตเวช ตามตัวแปรที่
ต้องการศึกษา ได้แก่

- ความรู้และอันตรายจากการเสพยาบ้า
- ทักษะที่มีต่อการเสพยาบ้า
- ความเชื่อที่มีผลต่อการเสพยา
- สุขภาพจิตของนักเรียน

ซึ่งแบบสอบถามทั้งหมดมีทั้งแบบที่เป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) แบบเลือกตอบ และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมี 4 ระดับคือ

- เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- เห็นด้วย
- ไม่เห็นด้วย
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์ในการให้คะแนนของเครื่องมือ

การตอบแบบสอบถามของนักศึกษา มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

1. ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการเสพยาบ้า ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามให้เลือกตอบ โดยจะมีคำตอบถูกเพียงคำตอบเดียว ถ้าตอบถูกให้คะแนนเท่ากับ 1 ตอบผิดให้คะแนนเท่ากับ 0 คำถามทั้งหมดมี 15 ข้อ ดังนั้นมีค่าคะแนนระหว่าง 0-15 คะแนน ผู้วิจัยได้พิจารณาโดยอาศัยเกณฑ์คะแนนของกระทรวงศึกษาธิการ มีดังนี้

- 14 - 15 คะแนน (ร้อยละ 90-100) หมายถึง มีความรู้ดีมาก
- 12 - 13 คะแนน (ร้อยละ 80-89) หมายถึง มีความรู้ดี
- 10 - 11 คะแนน (ร้อยละ 61-79) หมายถึง มีความรู้ค่อนข้างดี
- 7 - 9 คะแนน (ร้อยละ 46-60) หมายถึง มีความรู้พอใช้
- 0 - 6 คะแนน (ร้อยละ 0-45) หมายถึง ต้องปรับปรุง

2. ข้อมูลทัศนคติต่อการเสพยาบ้าของกลุ่มตัวอย่าง โดยสร้างคำถามที่มีทั้งด้านบวกและลบ ตามแบบของ Likert scale กำหนดให้ผู้ตอบเลือกตอบได้ 4 ตัวเลือก คือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยให้คะแนนดังนี้

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ด้านบวก	ให้คะแนน 1	ด้านลบ	ให้คะแนน 4
ไม่เห็นด้วย	ด้านบวก	ให้คะแนน 2	ด้านลบ	ให้คะแนน 3
เห็นด้วย	ด้านบวก	ให้คะแนน 3	ด้านลบ	ให้คะแนน 2
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ด้านบวก	ให้คะแนน 4	ด้านลบ	ให้คะแนน 1

เกณฑ์การประเมินค่าระดับทัศนคติต่อการเสพยาบ้า ทั้งทางบวกและทางลบ

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50 - 4.00 ระดับทัศนคติดีมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 - 3.49 ระดับทัศนคติดี

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 - 2.49 ระดับทัศนคติพอใช้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.49 ระดับทัศนคติต้องปรับปรุง

3. ข้อมูลความเชื่อเกี่ยวกับการเสพยาบ้าของกลุ่มตัวอย่าง โดยสร้างคำถามทั้งด้านบวกและด้านลบตามแบบของ Likert Scale กำหนดให้ผู้ตอบเลือกตอบได้ 4 ตัวเลือก คือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยให้คะแนนดังนี้

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ด้านบวก ให้คะแนน 1 ด้านลบ ให้คะแนน 4

ไม่เห็นด้วย ด้านบวก ให้คะแนน 2 ด้านลบ ให้คะแนน 3

เห็นด้วย ด้านบวก ให้คะแนน 3 ด้านลบ ให้คะแนน 2

เห็นด้วยอย่างยิ่ง ด้านบวก ให้คะแนน 4 ด้านลบ ให้คะแนน 1

เกณฑ์การประเมินค่าระดับความเชื่อเกี่ยวกับการเสพยาบ้า ทั้งทางบวกและทางลบ

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50 - 4.00 ความเชื่อถูกต้องในระดับดีมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 - 3.49 ความเชื่อถูกต้องในระดับดี

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 - 2.49 ความเชื่อถูกต้องในระดับพอใช้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.49 ความเชื่อถูกต้องในระดับต้องปรับปรุง

4. เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแบบสำรวจสุขภาพจิต SCL-90 ซึ่ง ละเอียต ชูประยูร ได้แปลและเรียบเรียงจาก SCL-90 ของ เลียนาวริค อาร์ เดอโรกาเลียส และคณะ (Leonard R. Derogalis, Ronade S. Lipman and Line Covi, 1973) ลักษณะของแบบสอบถาม SCL 90 เป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) จำนวน 90 ข้อ ประกอบด้วยสภาพสุขภาพจิต 9 ด้าน ดังนี้

1. ความรู้สึกผิดปกติของร่างกาย (Somatization)

ประกอบด้วยข้อความต่าง ๆ ที่จะสะท้อนให้เห็นปัญหาหรือความทุกข์อันเนื่องมาจากเกี่ยวกับการทำงานที่ผิดปกติของร่างกาย เช่น อาการปวดศีรษะ ปวดหลัง เป็นลม วิงเวียน ฯลฯ

2. การย้ำคิดย้ำทำ (Obsessive Compulsive)

ประกอบด้วยข้อความที่จะสะท้อนพฤติกรรมที่มาจากความคิด แรงผลักดันและการกระทำต่าง ๆ ที่รบกวนจิตใจ และบุคคลไม่ต้องการให้เกิดขึ้น แต่หลีกเลี่ยงไม่ได้ พฤติกรรม

เหล่านี้ทำให้สูญเสียความสามารถในด้านสติปัญญาไปด้วย เช่น ต้องทำงานซ้ำ ๆ เพื่อให้แน่ใจว่า ถูกต้องตรวจตราสิ่งที่ทำไปแล้วซ้ำแล้วซ้ำอีก

3. ความรู้สึกไม่ชอบติดต่อกับคนอื่น (Interpersonal Sensitivity)

ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงความรู้สึกบกพร่องของตนเอง ความรู้สึกที่ตัวเองมีปมด้วย เมื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่น นอกจากนี้ความรู้สึกหมกมุ่นอยู่กับความคิดของตนเองอย่างรุนแรง

4. ซึมเศร้า (Depression)

ประกอบด้วยข้อความที่แสดงอารมณ์เศร้า หมดความสนใจในกิจกรรมต่าง ๆ ไม่มีแรงจูงใจและสูญเสียพลังกำลัง รู้สึกผิดหวัง ท้อแท้ คิดฆ่าตัวตายอาการเหล่านี้ จะมีผลต่อการสูญเสียทางสติปัญญาด้วย เช่น ความรู้สึกสิ้นหวังเกี่ยวกับอนาคต รู้สึกว่าตนเองไม่มีค่า

5. วิตกกังวล (Anxiety)

ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลต่าง ๆ ที่สังเกตได้ เช่น ความกระวนกระวาย ความรู้สึกกลัว ความประหม่า และความตึงเครียด เช่น กลัวโดยไม่มีเหตุผล หัวใจเต้นแรงและเร็ว ฯลฯ

6. ก้าวร้าว ทำลาย (Hostility)

ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึง ความคิด อารมณ์หรือการกระทำที่เป็นลักษณะของความรู้สึกโกรธ ขุ่นเคือง รวมทั้งความรู้สึกก้าวร้าว ทำลาย ความรู้สึกได้แข็ง หรือควบคุมอารมณ์ไม่ได้ เช่น มีอารมณ์พุ่งพล่านที่ระงับไม่ได้ รู้สึกอยากตะโกนหรือขว้างปาของ ฯลฯ

7. กลัวโดยไม่มีเหตุผล (Phobic Anxiety)

ประกอบด้วยข้อความที่สะท้อนให้เห็นกลุ่มอาการ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความกลัวเฉพาะที่มีต่อคน สถานที่ สิ่งของ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งไม่มีเหตุผล และเกินความเป็นจริง ทำให้ต้องหลีกเลี่ยงสิ่งเหล่านั้น เช่น กลัวที่โล่งแจ้งหรือถนน รู้สึกกลัว เมื่อออกนอกบ้านคนเดียว ฯลฯ

8. หวาดระแวง (Paranoid)

ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงแนวคิดทางด้านการโทษคนอื่น ความไม่เป็นมิตร ความระแวงสงสัย ความหลงผิด ความคิดว่าตนเองใหญ่โต การเอาตัวเองเป็นจุดศูนย์กลาง การเสียความควบคุมตนเอง เช่น รู้สึกไม่ไว้วางใจผู้อื่น รู้สึกว่าคนอื่นไม่เห็นด้วยและไม่ร่วมมือ ฯลฯ

9. ด้านอาการทางจิต (Psychoticism)

ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงลักษณะความประหลาดที่เป็นแนวโน้มของพฤติกรรมโรคจิต ซึ่งมีตั้งแต่อาการที่ยังไม่แสดงชัด จนถึงอาการที่แสดงชัดเจน เช่น การดุดอย แยกตัวเองหนีสังคม จนถึงลักษณะของความคิดจิตเภท (Schizophrenia) เช่น อาการหูแว่ว ประสาทหลอน

การกำหนดคำตอบของแบบสอบถามปัญหาสุขภาพจิต แบ่งออกเป็น 5 ระดับคือ

ไม่เคย	มีค่าเท่ากับ	0	คะแนน
เล็กน้อย	มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน
ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
ค่อนข้างมาก	มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
มากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน

การแปลความหมายของคะแนน

เมื่อตรวจให้คะแนน SCL-90 แล้วนำคะแนนค่าเฉลี่ยไปเทียบกับค่าคะแนนที่

(T-Score) ตามคะแนนมาตรฐานแบบตรวจสอบสุขภาพจิต SCL-90

ระดับสุขภาพจิตปกติ (ละเอียด ชูประยูร, 2521)

ด้านที่ 1	ความรู้สึกรบกวนรำคาญของร่างกาย	มีคะแนน 0.10 ถึง 1.30
ด้านที่ 2	การย่ำคิดย่ำทำ	มีคะแนน 0.61 ถึง 1.81
ด้านที่ 3	ความรู้สึกรู้สึกไม่ชอบติดต่อกับผู้อื่น	มีคะแนน 0.81 ถึง 1.79
ด้านที่ 4	ความซึมเศร้า	มีคะแนน 0.42 ถึง 1.43
ด้านที่ 5	ความวิตกกังวล	มีคะแนน 0.14 ถึง 1.91
ด้านที่ 6	ความก้าวร้าวทำลาย	มีคะแนน 0.14 ถึง 1.39
ด้านที่ 7	ความกลัวโดยไม่มีเหตุผล	มีคะแนน 0.18 ถึง 1.21
ด้านที่ 8	ด้านความหวาดระแวง	มีคะแนน 0.28 ถึง 1.71
ด้านที่ 9	ด้านอาการทางจิต	มีคะแนน 0.03 ถึง 1.28

ระดับสุขภาพจิตผิดปกติ ก็จะมีคะแนนต่ำกว่าหรือสูงกว่า ค่าคะแนนของระดับสุขภาพจิตที่ปกติของแต่ละด้าน

2. วิธีการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือขึ้นโดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาหลักเกณฑ์ และวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง จากหนังสือ ตำราและเอกสาร ต่าง ๆ

2. ศึกษาค้นคว้า เอกสาร ตำรา และผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยาบ้าและ พฤติกรรมการเสพยาบ้า สัมภาษณ์นักเรียนที่เสพยาบ้า 2 ราย เกี่ยวกับมูลเหตุของใจที่กลับมาเสพยา บ้าซ้ำ ตลอดจนปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเสพยาบ้าซ้ำ

3. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ ศึกษาได้ สร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ให้ข้อกระทง คำถามมีความตรงในเนื้อหาและครอบคลุมเนื้อเรื่องที่ต้องการศึกษา

4. นำแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา

5. นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาตรวจสอบความตรงตาม เนื้อหา (Content Validity) จำนวน 6 ท่าน

6. แบบสัมภาษณ์ที่ผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาตรวจสอบแล้วนำมาปรึกษาอาจารย์ที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงให้เป็นเครื่องมือในการวิจัยต่อไป

7. นำแบบสัมภาษณ์ที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่ไม่ ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง (Reliability) ของแบบสัมภาษณ์ทั้งฉบับ โดยใช้วิธีของ กูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson - 20, KR-20) ในการทดสอบความรู้ของแบบวัดความรู้เกี่ยวกับยาบ้า และใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ทดสอบความเที่ยงของทัศนคติต่อการเสพยาบ้า และ ความเชื่อเกี่ยวกับการเสพยาบ้า ได้ค่าความเที่ยงดังนี้

ความรู้เกี่ยวกับยาบ้า ได้ค่าความเที่ยง = 0.673

ทัศนคติต่อการเสพยาบ้า ได้ค่าความเที่ยง = 0.715

ความเชื่อต่อการเสพยาบ้า ได้ค่าความเที่ยง = 0.822

8. นำผลการวิเคราะห์ ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อปรับปรุงแก้ไข เครื่องมือเป็นฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้เวลาในการสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นเวลา 1 เดือน คือ ตั้งแต่วันที่ 25 มกราคม - 25 กุมภาพันธ์ 2542 ข้อมูลบางส่วนผู้วิจัยได้รวบรวมจากเอกสารทางราชการ ได้แก่ ทะเบียนประวัติผู้ป่วย เอกสารการตรวจร่างกายของแพทย์ เอกสารการซักประวัติของพยาบาล และนักสังคมสงเคราะห์

วิธีดำเนินการเก็บข้อมูล

1. ศึกษาเอกสาร หนังสือ ตำรา และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับขาบ้า
2. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือจากผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาคัดเลือกปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกาเสพติดยาบ้า
3. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย ในการออกหนังสือถึงท่านผู้อำนวยการโรงพยาบาล ชัยภูมิ เพื่อสำรวจและคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดลองเครื่องมือ และเก็บข้อมูลในการวิจัย
4. สร้างแบบสัมภาษณ์ตรวจสอบคุณภาพ แก้ไขปรับปรุงแบบสัมภาษณ์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย
5. นำแบบสัมภาษณ์ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง
6. นำข้อมูลที่เก็บได้ไปทำการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ขั้นเตรียมข้อมูล นำข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์มาตรวจสอบความครบถ้วน และถูกต้อง ทำการลงรหัสตามแบบคู่มือลงรหัสที่สร้างไว้ แล้วนำข้อมูลไปป้อนเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์
2. ขั้นการวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลที่เป็นรหัสไปบันทึกลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เอส พี เอส เอส เอ็กซ์ (SPSS-X: Statistical Package for Social Sciences-X)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติบรรยาย (Descriptive Statistics) ที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ ในรูปตาราง แสดงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คามลักษณะของตัวแปรนั้น ๆ

2. สถิติวิเคราะห์ (Analysis Statistics) วิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การเสพยาบ้า โดยใช้สถิติวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน (Pearson's Product - Moment Correlation Coefficient) กับตัวแปรที่เป็นข้อมูลอันตรภาค (Interval Data) และการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square) กับตัวแปรที่เป็นข้อมูลนามบัญญัติ (Nominal Data) วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเสพยาบ้า เพื่อเลือกตัวทำนาย พฤติกรรมการเสพยาบ้า โดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ดังนี้ (ประคอง กรรณสูตร, 2539)

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าระหว่าง 0.00 ถึง 1.00 มีทิศทางไปทางบวกหรือทางลบ การพิจารณาขนาดของสหสัมพันธ์จากสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ให้พิจารณาเฉพาะตัวเลข ส่วนเครื่องหมาย + หรือ - เป็นสัญลักษณ์แสดงทิศทางของความสัมพันธ์

การตัดสินใจว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ขนาดใดสูงหรือต่ำ อาจจะตัดสินใจระดับของค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ หลังจากทดสอบแล้วว่า มีนัยสำคัญได้อย่างกว้าง ๆ ดังนี้

1. เมื่อค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ 1.00 (ประมาณ .70 ถึง .90) ถือว่า สหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง

2. เมื่อค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ .5 (ประมาณ .30 ถึง .70) ถือว่าสหสัมพันธ์ อยู่ในระดับปานกลาง

3. เมื่อค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ .00 (ประมาณ .30 และต่ำกว่า) ถือว่า สหสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ CRAMER'S V

ค่า CRAMER'S V เป็นค่าที่เกิดจากความพยายามสร้างตัววัดความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 ตัว ที่เป็นนามบัญญัติเพื่อหาความเข้มของความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้ง 2

การตีความหมายค่า V (สุวีณา สุวรรณเขตนิคม, เอกสารอค์สำเนา)

V = 0	หมายถึง	ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กัน
V = 0.1 - 0.25	หมายถึง	ตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์กันบ้าง
V = 0.25 - 0.55	หมายถึง	ตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
V = 0.56 - 0.75	หมายถึง	ตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์กันสูง
V = 0.76 - 0.99	หมายถึง	ตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์กันสูงมาก
V = 1	หมายถึง	ตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์

การแทนค่าตัวแปรในสมการทำนาย ซึ่งเป็นการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการเสพยาบ้าซ้ำ ด้วยการใช้สถิติการถดถอยพหุแบบขั้นตอน

สมการทำนายอายุที่เริ่มเสพยาบ้าซ้ำ แทนค่าโดย

อายุ ช่วง17-19 ปี	แทนค่าด้วย	3
ชั้นปีที่ศึกษา มัธยมศึกษาปีที่ 2	แทนค่าด้วย	2
สถานภาพการสมรสของบิดา-มารดา	แทนค่าด้วย	1
ชั้นปีที่ศึกษา มัธยมศึกษาปีที่ 1	แทนค่าด้วย	1
อายุ ช่วง11-13 ปี	แทนค่าด้วย	2
อาชีพของบิดา	แทนค่าด้วย	3
รศคาชาน้ำ	แทนค่าด้วย	1

สมการทำนายระยะเวลาในการเสพยาบ้าซ้ำ แทนค่าโดย

อายุ	แทนค่าด้วย	1
ชั้นปีที่ศึกษา	แทนค่าด้วย	7
สุขภาพจิต	แทนค่าด้วย	5
ค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับจากผู้ปกครอง	แทนค่าด้วย	2
ความสัมพันธ์ในครอบครัว	แทนค่าด้วย	1

สมการทำนายจำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาด้วยเหตุเสพยาบ้า แทนค่าโดย

อาชีพบิดา	แทนค่าด้วย	4
สุขภาพจิต	แทนค่าด้วย	8
ระดับคะแนน	แทนค่าด้วย	3
การได้มาของยาบ้า	แทนค่าด้วย	1
ลักษณะการเลี้ยงดูของบิดา-มารดา	แทนค่าด้วย	6
กฎระเบียบในการห้ามเสพยาบ้าในโรงเรียน	แทนค่าด้วย	1

สมการทำนายผลต่างของค่าใช้จ่ายในการเสพต่อเดือนยาบ้าครั้งแรกกับการเสพยาบ้าซ้ำ แทนค่าโดย

ลักษณะที่อยู่อาศัย	แทนค่าด้วย	1
รายได้ของครอบครัว	แทนค่าด้วย	3
ราคายาบ้า	แทนค่าด้วย	2

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย